

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 19Csp/229/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120213673
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Baranová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8120213673.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danielou Baranovou v spore žalobcu: G. T., L.. XX.X.XXXX, P. J. O. L. E. XXX, XXX XX G.v zastúpeného JUDr. Igor Šafranko, Advokátska kancelária, so sídlom 089 01 Svidník, ul. Sovietskych hrdinov 163/66 proti žalovanému: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava-Nové Mesto, IČO: 47 967 692 zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Lukáš Mojsej s. r. o., so sídlom Žižkova 2073/19, 040 01 Košice, o primerané finančné zadosťučinenie 2.537,73 eur, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 634 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.
- III. Priznáva žalobcovi vo vzťahu k žalovanému nárok na 100 % náhradu trov konania z prisúdenej istiny, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 2.12.2020 domáhal voči žalovanému primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 2.537,73 eur na základe toho, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov sp.zn. 20Csp/219/2018 o vydanie bezdôvodného obohatenia bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa úspešný v uplatňovanom nároku rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 20Csp/219/2018 zo dňa 25.5.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť 11.7.2020.

2. Žalovaný s návrhom nesúhlasil a považoval ho za nedôvodný, „nakoľko samotné právo na primerané finančné zadosťučinenie žalobcu voči žalovanému vôbec nevzniklo, v čoho dôsledku žalobca ani nemôže uplatnený nárok dostatočne preukázať“. Podľa právneho názoru žalovaného, žalobca nesplnil zákonný predpoklad pre uplatnenie nároku na primerané finančné zadosťučinenie, a to úspešné uplatnenie práva alebo povinnosti voči porušiteľovi. Žalovaný zastáva názor, že v danom prípade nie je on porušiteľom, nakoľko bezdôvodné obohatenie vzniklo na základe zmluvy o úvere, ktorú koncipoval pôvodný veriteľ a žalovanému bola len postúpená pohľadávka vyplývajúca z predmetnej zmluvy o úvere bez toho, aby žalovaný mohol nejakým spôsobom ovplyvniť jej obsah, podmienky, ustanovenia. Z uvedených dôvodov nemožno žalovaného pokladať za porušiteľa.

Žalovaný namieta i požadovanú výšku primeraného finančného zadosťučinenia, ktorého sa žalobca domáha. V danom prípade konanie žalobcu hodnotí ako zjavné zneužívanie jeho práv, nakoľko je potrebné, aby sa v každom jednom prípade skúmali všetky aspekty posudzovanej právnej veci a rovnako sa musí prihliadať na „rozsah“ zásahu do práv spotrebiteľa. Nemožno priznávať práva spotrebiteľom len titulom, že sú spotrebiteľia, nakoľko takéto bez limitové nazeranie spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán sporu, ktorá okolnosť nie je žiadúca.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov namá: spis tunajšieho súdu sp.zn. 20Csp/219/2018, písomná výpoveď žalobcu a zistil tento skutkový stav:

4. Dňa 19.11.2018 sa návrhom na začatie konania vedeným pod sp. zn. 20Csp/219/2018 domáhal žalobca voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 3.001,40 eur a určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky.

5. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 6.5.2019 č.k. 20Csp/219/2018-54 bolo rozhodnuté tak, že „Žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 3001,40 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3001,40 eura od 9.12.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere č. 7693356506 zo dňa 11.12.2006, v Obchodných podmienkach článku 4 Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie - bod 4.6 v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Poštovej banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná v nasledujúcom poradí: (1) na poplatky podľa Sadzobníka, (2) úrok z omeškania, (3) úrok z úveru, (4) splátka istiny úveru.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

6. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 21.11.2019 č.k. 9Co/85/2019-98 rozhodol tak, že potvrdil rozsudok vo výroku II., ktorým súd prvej inštancie určil neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Vo zvyšku rozsudok zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 25.5.2020 č.k. 20Csp/219/2018-153 bolo rozhodnuté tak, že

„Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2537,73 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2537,73 eura od 9.12.2018 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 69,10 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

8. Z odôvodnenia právoplatného prvoinštančného rozhodnutia súd zistil, že „z vykonaného dokazovania vyplynulo, že medzi právnym predchodcom žalovaného a žalobcom bola uzatvorená Zmluva, na základe ktorej právnym predchodca žalovaného poskytol žalobcovi úver vo výške 50 000,- Sk/1 659,70 eura, ktorý mal žalobca právnemu predchodcovi žalovaného zaplatiť v 60 mesačných splátkach vo výške 1 385,- Sk/45,97 eura. Nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu túto Zmluvu súd podrobil kontrole, či obsahuje všetky zákonné náležitosti vyžadované právnou úpravou v čase uzavretia zmluvy. Po preskúmaní predmetnej Zmluvy súd zistil, že Zmluva neobsahuje údaj o úrokoch a poplatkoch, a preto žalovaný, resp. právny predchodca žalovaného, úroky a poplatky nemohol od žalobcu v zmysle § 4 ods. 5 ZoSÚ požadovať. Uvedené závery rovnako neboli prvoinštančnému súdu v rozhodnutí odvolacieho vytknuté, a preto súd na nich zotrváva.

Žalovaný vo svojich vyjadreniach nenamietal, že žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 1.659,70 eura, pričom právnemu predchodca žalovaného a žalovanému žalobca uhradil celkovo sumu 4.661,10 eura. Vzhľadom na to, že Zmluva neobsahuje údaj o úrokoch a poplatkoch, žalovaný sa pri prijatých plneniach nad istinu na úkon žalobcu obohatil, a preto je povinný toto bezdôvodné obohatenie vydať. Ako už bolo vyššie uvedené za nepremĺčané súd považoval platby od 19.11.2015, t.j. celkovo v sume 2.537,73 eura, a preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2.537,73 eura a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Pokiaľ ide o bod 11. rozhodnutia odvolacieho súdu a to že právnemu predchodcovi žalovaného žalobca uhradil čiastky 1 092,25 eura a 218,93 eura, tak k tomu prvoinštančný súd uvádza, že týmito úhradami žalobca splatil čiastočne istinu, a preto právny predchodca žalovaného sa na úkor žalobcu neobohatil. Až po postúpení pohľadávky uhradil žalovanému nepravidielnými platbami od 08.09.2015 (č.l. 7 spisu) celkovo sumu 3.349,92 eura. Po splatení istiny vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie“.

9. Z písomnej výpovede žalobcu súd zistil, že „súdne konanie nijakým osobitným spôsobom sa nepremietlo do jeho súkromného a osobného života a nedošlo u neho k ujme predstavujúcej porušenie

práva v jeho osobnom živote v intenzite, trvaní a rozsahu spôsobujúcom následky, ktoré by obzvlášť pociťoval a prežíval. Samotné súdne konanie ho zaťažuje len v rozsahu vyplývajúceho z právnej úpravy práv a povinností strany v konaní. Pociťuje trpkosť a sklamanie z toho, že žalovanému bolo umožnené dlhú dobu obohacovať sa na úkor spotrebiteľov, porušovaním spotrebiteľského práva využívajúc nevedomosť spotrebiteľov. Očakával by preto o jeho žalobe rozhodnutie, ktoré by predstavovalo pre žalovaného účinný a odradzujúci prostriedok ochrany spotrebiteľa, nakoľko žalovaný opakovane, napriek ustálenej aplikačnej praxe súdov, uplatňuje voči spotrebiteľom postúpené pohľadávky, presahujúce istiny úverov, nakoľko napriek tomu, že si mu postupované len pohľadávky zodpovedajúce istinám úverov, uplatňuje z bezúročných a bezpoplatkových úverov aj úroky a poplatky. Na jeho úkon sa žalovaný obohatil o sumu 2.537,73 eur a o vrátenie tejto sumy bol nútený žiadať súdnou cestou.“

10. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

11. Predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 2.537,73 eur v súvislosti s úspešným uplatnením porušenia práva zo strany žalovaného na základe rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 20Csp/219/2018.

12. Podľa § 3 ods. 5 tretia veta Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súd úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovené týmto zákonom osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti týmto zákonom osobitnými predpismi zodpovedá.

13. Ohľadom námietok žalovaného o nedôvodnosti žaloby a nesplnení podmienok zákona pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 371/2018, ktorý uvádza, že v prípade spotrebiteľskej legislatívy je popri gramatickom výklade namieste použiť aj výklad teologický v súlade so zmyslom právnej úpravy, ktorý je v tomto prípade determinovaný princípom potreby zvýšenej ochrany spotrebiteľa. Ten vychádza z požiadavky korektných spotrebiteľských zmlúv voči spotrebiteľom, zo zákazu zneužívania dominantného postavenia dodávateľa a zákazu používania zmluvných podmienok, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán.

14. Súd konštatuje, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 20Csp/219/2018 žalobca úspešne uplatnil porušenie spotrebiteľského práva., pričom súd konštatoval, že sa právny predchodca žalovaného dopustil voči nemu porušenia spotrebiteľského práva a uplatnil aj neprijateľnú zmluvnú podmienku, práve takéto konanie a správanie voči žalobcovi je zneužitím práva.

16. Súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu SR zo dňa 17.2.2016 sp.zn. I.ÚS 548/2015, podľa ktorého zákaz bezdôvodného obohatenia patrí svojou povahou do kategórie základných a všeobecných princípov, na ktorých stojí od nepamäti celý kontinentálny právny poriadok.

17. S poukazom na vyššie uvedené s ohľadom na závažné porušenie práv žalobcu zo strany žalovanej, ktorých ochrany sa žalobca úspešne domohol na súde, je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné.

18. Pri určení výšky priznaného zadosťučinenia súd prihliadol aj k písomnej výpovedi žalobcu, ako aj k intenzite, povahe, charaktere a rozsahu porušenia spotrebiteľského práva v zmysle právoplatného rozhodnutia súdu a určil voľnou úvahou za primeranú výšku sumu rovnajúcu sa štvrtine výšky bezdôvodného obohatenia, pretože pokiaľ by sa nebol žalovaný aktívne domáhal ochrany svojich práv pred súdom, nedomohol by sa vrátenia bezdôvodného obohatenia vo výške 2 537,73 eur.

19. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

20. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovení §§ 255 a 262 CSP., podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21. Súd postupoval pri rozhodovaní o náhrade trov konania s poukazom na ustálenú prax súdov, s ktorou súhlasí, podľa ktorej napr. rozsudku Krajského súdu v Trnave z 13.12.2017 sp.zn. 10Co/191/2017 „zásadu úspechu vo veci (§ 255 CSP) treba uplatniť aj na konaniach, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však neide o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, nemožno ho totiž adapt surdum zaťažovať procesne zodpovednosťou za predvídanie výsledkov na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné rozlíšiť, čo je základné a čo je sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté, výška ujmy je potom druhotná a nadväzujúca. Žalobcu v takejto veci preto treba považovať za plne procesne úspešného, keďže mal plný základ čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia vyplývajúca z tohto jeho procesného úspechu závisela výlučne od úvahy súdu.

Nárok na plnú náhradu trov konania sa mu teda priznáva iba teda z prisúdenej istiny, čo treba vyjadriť vo výroku rozsudku“.

22. Súd preto priznal žalobcovi nárok na 100 % náhradu trov konania z prisúdenej istiny 634 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresný súd Prešov. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
  - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
  - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
  - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
  - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
- Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 CSP).